

BEZMĘŻNY (1) *ai*

G pl bezmężnych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Niezamężna, nie mająca męża:

Wyrażenie: »panienka bezmężna«: A taką wielką liczbę ludzi w ten czas z Polfki wywiedli/ iż kiedy się pod Włodimirzem ná Wołyniu butinkowali y dzielili/ dwadzieściá tyfięcy y ieden łamych dziewczeczek álbo pánienek bez mężnych náliczyli *StryjKron* 370.

Cf [**BEZMĘSKI**]

KN